

mijmering badeendjes

Naast de koeling met taartjes staat een grote ronde schaal met paarse plastic eendjes. Ze passen in de palm van mijn hand. Ze zijn een variant op de bekende gele eendjes, badgenootjes voor jong en oud, want wat is er gezelliger dan zo'n onschuldig diertje dat

vrolijk ronddobbert tussen de schuimvlokken? Ik wilde er al een in mijn zak stoppen - er lagen er genoeg - maar zag toen het bijbehorende bordje: wil je contact, zet dan dit eendje op je tafel.

Er staan een stuk of tien tafeltjes in kringloopwinkel Het Goed. Allemaal anders, allemaal met andere stoelen, alle stoelen met andere kussens en zo is er door de hele winkel variatie te over. Het is het kenmerk van het concept: alle spullen zijn gekregen en hebben weinig samenhang, maar juist door dat onsamenhangende hangt alles samen. Wil je samenhang voelen met je médemens, dan kan dat met dat eendje. Briljant idee! Mensen gaan niet gauw bij elkaar aan een tafeltje zitten. Als in mijn favoriete koffiehoeke in Eindhoven binnenstad geen plekje vrij is vraag ik wel eens of ik mag aanschuiven. Het antwoord is altijd ja. Vaak is er geen contact, behalve een bedankje en een vriendelijk knikje bij het weggaan en dat is al niet niks, maar laatst had ik onverwacht leuk beet. Carnavalszaterdag schoof ik aan bij een oude dame. Ze bleek die ochtend al vroeg met de trein uit Den Haag te zijn gekomen om de optocht in Eindhoven te zien. Ze was klein, krom, en volgens eigen zeggen vergeetachtig en snel de weg kwijt, maar ze zat daar toch maar, haar rollator binnen handbereik.

Ze was 90 en deed aan waterskiën. Een filmpje op YouTube, gemaakt door de waterskivereniging waarvan ze lid is, was het bewijs! 'Ze zijn zuinig op me!' Ze was oud, intelligent, aardig en dapper en ik hoop dat ze een goed plekje heeft gevonden; dat de meute haar in al haar onopdringerigheid opmerkte en plaatsmaakte.

En dat ze de goede trein terug heeft gevonden. In haar eentje.